Dosarul nr. 2a-955/25 (2-24077471-02-2a-10032025)
Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Bogomolova Victoria

D E C I Z I E

16 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele completului, judecătorul Dimitriu Serghei
Judecătorii Badan-Melnic Eleonora şi Gîrleanu Violeta
Grefier Andriuța Cristina

examinând în şedinţă publică apelurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Primăria mun. Chișinău, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 decembrie 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Sclifos către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului moral,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile și argumentele reclamantului.

1. La data de 12 iulie 2024 reclamanta Sclifos Elena, reprezentată de avocatul Burlaca Ștefan, a formulat cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului moral.
2. În motivarea cererii depuse, reclamanta a indicat că la data de 30 mai 2007, Curtea Supremă de Justiție prin Decizia nr.3r-860/07, a dispus casarea deciziei Curţii de Apel Chişinău din 01 martie 2007, în partea refuzului de a admite cerinţele din acțiunea cu privire la anularea deciziei Primăriei municipiului Chişinău nr. 24/14 - 6 din 24 octombrie 2002, a emis o nouă hotărâre în această parte, prin care a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Sclifos Elena către Primăria municipiului Chişinău, Agenţia de Privatizare, Anecanova Galina, S.C. „Anegal-Exim” S.R.L., Ciugai Vladimir şi Lica Oxana, cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material şi moral. S-a anulat decizia Primăriei municipiului Chişinău nr. 24/14 - 6 din 24 octombrie 2002 „Cu privire la darea în arendă a unor încăperi din strada *****(subsol cu geamuri) S.R.L. „Anegal-Exim”, s-a anulat contractul de arendă nr. 3/02/058 din 27 noiembrie 2002 şi actul de predare-primire a încăperilor nelocuibile din str. *****, *****, municipiul Chişinău, încheiate la 2 noiembrie 2002 între Primăria municipiului Chişinău şi S.R.L. „Anegal-Exim”, s-au recunoscut nule contractele de vânzare-cumpărare a imobilului din strada *****, *****, municipiul Chişinău din 16 iulie 2003, încheiat între Departamentul Privatizării Guvernului Republicii Moldova şi S.R.L. „Anegal-Exim”, contractul din 15 octombrie 2003, încheiat între S.R.L. „Anegal-Exim” şi Ciugai Vladimir, contractul din 27 mai 2004, încheiat între Ciugai Vladimir şi Anecanova Galina, şi contractul din 11 august 2004 încheiat între Anecanova Galina şi Lica Oxana. S-a recunoscut dreptul prioritar al Elenei Sclifos la încheierea contractului de locațiune a încăperilor din strada ********** *****, *****, municipiul Chişinău.

3. Afirmă că la data de 17 noiembrie 2008, Sclifos Elena s-a adresat cu o plângere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care a solicitat recunoașterea faptului că prin neexecutarea deciziei Curţii Supreme de Justiţie din 30 mai 2007, a fost violat dreptul acesteia la executarea hotărârii judecătorești

într-un termen rezonabil. În cadrul procedurii în faţa CtEDO, Guvernul Republicii Moldova a recunoscut încălcările invocate de către Sclifos Elena şi a exprimat disponibilitatea soluționării amiabile a litigiului. La data de 12 mai 2009, CtEDO a adoptat o decizie pe marginea cererii depuse de către Sclifos Elena, prin care a confirmat soluționarea amiabilă a litigiului între părţi. În particular, Guvernul Republicii Moldova s-a obligat să repare prejudiciul moral cauzat prin tergiversarea executării deciziei nr. 3r-860/07 din 30 mai 2007, pentru perioada de până la 12 mai 2009. În pofida poziţiei expuse de Guvernul Republicii Moldova în faţa CtEDO, decizia CSJ din 30 mai 2007 nu era executată.

4. Menționează Sclifos Elena că la data de 08 februarie 2017, în temeiul Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, Sclifos Elena s-a adresat Judecătoriei Chişinău cu o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea în beneficiul său a unei despăgubiri pentru repararea prejudiciului moral, în mărime de 50 000 de lei şi încasarea în beneficiul său a cheltuielilor de judecată. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 03 mai 2017 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Sclifos Elena împotriva Ministerului Justiției, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărâri judecătorești, compensarea prejudiciului moral şi a cheltuielilor de judecată. S-a constatat ca fiind încălcat dreptul Elenei Sclifos la executarea în termen rezonabil a deciziei Curţii Supreme de Justiţie din 30 mai 2007. S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul Elenei Sclifos suma de 50 000 (cincizeci mii) lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat pentru încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei Curţii Supreme de Justiţie din 30 mai 2007, începând cu data de 12 mai 2009 şi până la adoptarea hotărârii. Hotărârea din 03 mai 2017 a devenit executorie, iar ulterior executată de către pârât, prin achitarea despăgubirii în beneficiul Elenei Sclifos.
5. Invocă reclamanta că în pofida existenței a 2 hotărâri judecătorești prin care s-a constatat încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a Deciziei Curţii Supreme de Justiţie din 30 mai 2007, nici până în prezent nu a fost executată integral Decizia Curţii Supreme de Justiţie din 30 mai 2007.
6. Mai notează reclamanta că are o vârstă extrem de înaintată şi o sănătate precară. Eforturile sale îndreptate întru realizarea drepturilor conferite de legislația în vigoare, sunt colosale în condițiile în care se raportează la vârsta înaintată şi starea fizică precară a acesteia. Neexecutarea până în prezent a Deciziei Curţii Supreme de Justiţie, reprezintă o luptă continuă pe care Sclifos Elena este impusă să o poarte cu statul Republica Moldova (în persoana diferitor actori publici). Dacă după Decizia Curţii Europene a Drepturilor Omului din 12 mai 2009, Sclifos Elena a avut convingerea că adevărul va triumfa şi că decizia din 30 mai 2007 va fi în scurt timp executată, după hotărârea din 03 mai 2017 a Judecătoriei Chişinău, Sclifos Elena a pierdut orice speranță în a mai vedea realizat dreptul său constituțional la executarea unei hotărâri şi s-a convins că statul Republica Moldova, este indiferent față de încălcările ce afectează grav drepturile sale. Mai mult, reclamanta era convinsă că pe lângă repararea prejudiciului moral, despăgubirile care au fost achitate de

către stat, vor avea şi un alt efect şi anume cel de a impulsiona factorii de decizie al Statului Republica Moldova, în vederea neadmiterii pierderilor bugetare, cauzate prin achitarea celor îndreptățiți a despăgubirilor pentru încălcarea drepturilor acestora.

7. Consideră reclamanta că mecanismul instituit prin Legea nr. 87, s-a dovedit a fi unul total ineficient şi păgubos, atât pentru Sclifos Elena, cât şi pentru statul Republica Moldova, însă, în pofida lipsei unei alternative interne, Sclifos Elena este nevoită să apeleze repetat la un remediu ineficient cum este Legea nr. 87. La ziua de azi, tergiversarea executării deciziei din 30 mai 2007 însumează o perioadă de peste 192 de luni. De la data de 03 mai 2017, dată la care a fost adoptată hotărârea Judecătoriei Chişinău, au trecut peste 73 de luni. Cele 73 de luni, reprezintă o continuitate neîntreruptă a neexecutării deciziei din 30 mai 2007, Statul Republica Moldova este pe deplin responsabil pentru calvarul prin care Sclifos Elena este nevoită să treacă deja de peste 192 de luni (dintre care 73 de luni, reprezentând perioada de după adoptarea hotărârii Judecătoriei Chişinău).
8. Reiterează reclamanta că la ziua de azi, unicul instrument pentru a diminua efectele negative ale neexecutării continue a deciziei din 30 mai 2007, este repararea financiară a prejudiciului moral ce este în continuu cauzat Elenei Sclifos. La data înaintării prezentei cereri de chemare în judecată, întârzierea globală depășește 192 de luni, iar perioada de tergiversare a executării fără despăgubiri, depășește 73 de luni. Prejudiciul moral cauzat continuu Elenei Sclifos, poate fi parțial diminuat, prin plata în beneficiul Elenei Sclifos a unei despăgubiri în mărime de 300 000 (trei sute mii) lei.
9. Astfel, invocând încălcarea termenului rezonabil de executare a deciziei Curţii Supreme de Justiţie din 30 mai 2007, solicită încasarea de la bugetul de stat în beneficiul reclamantei Sclifos Elena a sumei de 300 000 (trei sute mii) lei cu titlu de despăgubire pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a deciziei Curţii Supreme de Justiţie din 30 mai 2007, începând cu 03 mai 2017 şi până la data depunerii cererii de chemare în judecată.
10. În drept, reclamanta își întemeiază acțiunea pe prevederile Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011; art. 6 alin. 1 CEDO.

Poziția instanței de fond.

11. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 decembrie 2024, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Sclifos Elena.
12. S-a constatat încălcarea dreptului Elenei Sclifos la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007.

S-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Elenei Sclifos suma de 70 000 (șaptezeci) mii lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat pentru încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007, începând cu 04 mai 2017 până la 12 iulie 2024.

În rest, pretențiile lui Elenei Sclifos au fost respinse ca neîntemeiate.

13. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut, cu referire la materialele cauzei, că potrivit raportului cu privire la modul de respectare a termenului rezonabil de executare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 se evidențiază în calitate de motiv de neexecutare a actului judecătoresc, faptul că, prin hotărârea din 31 martie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău s-a admis acțiunea înaintata de Consiliul mun. Chișinău;

s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a spațiilor ne locative cu suprafața de 52, 5 m.p. din str. ***** cu nr. cadastral ***** încheiat între Lica Oxana și Dediu Adrian nr. 7/6436; s-a dispus aducerea părților la poziția inițială prin obligarea Oxanei Lica sa restituie lui Dediu Adrian suma achitata conform Contractului de vânzare-cumpărare a spatiilor nelocative cu suprafața de 52,5 m.p. din str. ***** cu nr. cadastral *****; s-a dispus evacuarea lui Dediu Adrian și a membrilor familiei acestuia din spațiile nelocative cu suprafața de 52,5 m.p. din str. ***** *****, cu nr. cadastral ***** cu radierea drepturilor efectuate în Registrul bunurilor imobile la Oficiului Cadastral Teritorial mun. Chișinău, filiala ÎS „Cadastru" în favoarea BC „Banca Comercială Română" SA conform contractului de ipotecă nr. 27423 din 16.07.2010 și a acordului adițional nr. 34321 din 20.06.2011 și s-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de Dediu Adrian, iar ca urmare, Autoritatea publică locală a depus o cerere către Agenția Geodezie Cartografie și Cadastru, privind înregistrarea hotărârilor de judecată definitive și irevocabile, asupra imobilului din str. *****, cu aducerea părților la poziția inițială, însă aceasta a fost respinsă din motiv că nu este indicat în hotărâri despre obligarea ASP de a rectifica registrul.

Instanța a reținut motivul invocat drept unul neîntemeiat în condițiile în care, Autoritatea publică locală, responsabilă de executarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007, nu a întreprins nici o măsură, sau acțiuni concrete în vederea executării documentului executoriu, nemijlocit nici prin intermediul unei solicitări de a fi efectuată rectificarea în Registrul Bunurilor Imobile. Or, în acord cu prevederile art.438 alin.(1)-(3) Cod civil, „Când o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situaţia juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia. Prin rectificare se înţelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înregistrări, înregistrări provizorii sau notări inexacte efectuate în registru. Situaţia juridică reală trebuie să rezulte dintr-o recunoaştere făcută de titularul înregistrării, al înregistrării provizorii sau al notării a cărei rectificare se solicită, prin declaraţie dată în forma cerută de lege, ori dintr-o hotărâre judecătorească irevocabilă pronunţată împotriva acestuia, prin care s-a admis acţiunea de fond".

Mai mult, în conformitate cu art. 439 alin.(1) și (2) Cod civil, „Orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă: a) înregistrarea sau înregistrarea provizorie nu este valabilă, inclusiv dacă dreptul a fost greșit calificat de către registrator; b) s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficiența actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu; c) dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu s-a stins în baza legii ori a actului în temeiul căruia s-a făcut înregistrarea sau înregistrarea provizorie; d) înregistrarea sau înregistrarea provizorie din registru nu mai este, din orice alte motive, în concordanță cu situaţia juridică reală a dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu. Rectificarea în registru se poate face fie pe cale amiabilă, prin declaraţia în forma cerută de lege a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie, în cazul în care declaraţia nu s-a dat, prin hotărâre judecătorească irevocabilă. Reclamantul nu este ținut să demonstreze că titularul dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat nu a dat declarația".

14. A concluzionat instanța de judecată reieșind din perioada neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, care s-a constatat a fi una continuă, de caracterul obligației de executare, comportamentul autorității însărcinate cu obligația executării, precum și miza (interesul) pentru creditor că cerința cu privire la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prevăzută de legislația internă, precum și de articolul 6 paragraf 1 al

Convenției, nu a fost respectată.

15. Notează că reieșind din criteriile de apreciere a termenului rezonabil de executare, consfințite de practica CtEDO, rezultă că: complexitatea cauzei - rezultă din invocarea încălcări dreptului de executare în termen rezonabil a documentului executoriu nr. 3r-860/07 încă din 30 mai 2007; comportamentul părților responsabile - potrivit raportului prezentat de autoritatea publică locală, rezultă conduita acesteia ca fiind una neconformă legislației în vigoare și care relevă indici privind lipsa de diligență, autoritatea publică, limitându-se la răspunsul oferit de Agenția Geodezie Cartografie și Cadastru aferent solicitării privind înregistrarea hotărârilor de judecată definitive și irevocabile, asupra imobilului din str. *****, cu aducerea părților la poziția inițială, prin care a fost respinsă cererea pe motiv că nu este indicat în hotărârile judecătorești despre obligarea ASP de a rectifica registrul; miza (interesul) pentru reclamantă - executarea documentului executoriu, reclamanta fiind la o vârstă înaintată de 88 ani. Atunci când se acordă o sumă de bani cu titlu de prejudiciu moral, CtEDO ia în considerație inclusiv perioada pe parcursul căreia hotărârea nu a fost executată (Țîmbal, § 34). Astfel, deși decizia Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată (12 iulie 2024, zi până la care a solicitat reclamanta a fi calculată perioada de neexecutare), nu a fost executată până la moment, totuși la 03 mai 2017, reclamanta a avut câștig de cauză prin care a fost constatat lezat dreptul reclamantei la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 începând cu 12 mai 2009 și până la 03 mai 2017.

Corespunzător, având în vedere că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sect. Centru din 03 mai 2017, s-a constat încălcarea dreptului reclamantei Sclifos Elena la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții Supreme de Justiție pentru perioada de până la data pronunțării hotărârii judecătorești și s-a reparat prejudiciu moral în mărime de 50 000 lei, instanța de judecată a relevat că perioada de referință care urmează a fi luată în considerație în speță este de la 04 mai 2017 - 12 iulie 2024 (până la data depunerii acțiunii în instanța, solicitând reclamanta), aproximativ 7 ani și 2 luni. Prin urmare, reieșind din perioada neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, care s-a constatat a fi una continuă, de caracterul obligației de executare, comportamentul autorității însărcinate cu obligația executării, precum şi miza (interesul) pentru reclamantă, instanța de judecată a conchis că cerința cu privire la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreștii, prevăzută de legislația internă, articolul 6 alin. (1) al Convenției și art.1 Protocolul 1 la Convenție nu a fost respectată, împrejurări ce atestă constatarea acestei încălcări.

16. Concomitent, instanța de judecată a reținut că cuantumul prejudiciului moral solicitat de către Sclifos Elena în sumă de 300 000 lei este vădit disproporționat şi excesiv, nefiind în relație de proporționalitate cu gravitatea suferințelor psihice suportate și perioada de referință pentru care se înaintează pretenția. Or, în cazul constării faptului încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil/executarea în termen rezonabil se pot pretinde daune morale al căror cuantum se stabilește prin aproximare, instanța urmând să ia în considerație mai multe criterii. De asemenea, la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanţa de judecată poate decide că simpla constatare a încălcării dreptului, prezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral. Relevant fiind faptul că, CtEDO consideră că constatarea violării reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă suficientă ca excepţie (Burdov nr. 2 c.Rusiei, 2009, par. 154). Așadar, în cazul în speță, nu este suficientă constatarea violării art. 6 CEDO, dar este necesar a acorda și compensație în acest sens.

17. A susținut instanța de fond că ținând cont de natura dreptului lezat, de caracterul şi

gravitatea suferințelor suportate de către reclamantă, de circumstanțele şi complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanților la procedura de executare, interesul creditoarei, conduita autorităților responsabile de executarea documentului executoriu, precum și de perioada de timp menționată supra, urmează a fi încasat din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției, prejudiciul moral în sumă de 70 000 lei, care este o sumă rezonabilă ce ar aduce o satisfacție echitabilă reclamantei Sclifos Elena şi este una corelativă cu practica judiciară în cazuri similare, inclusiv și cu jurisprudența CtEDO.

Solicitarea apelantului.

18. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 decembrie 2024, Primăria municipiului Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond la data de 12 decembrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă integral.
19. Concomitent, împotriva hotărârii instanței de fond a declarat apel Ministerul Justiției al RM, la data de 12 decembrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

Argumentele părților.

20. <u>*În susținerea apelului*</u>, apelanta Primăria municipiului Chișinău, a indicat faptul că, având în vedere cererea depusă de Sclifos Elena la data de 29 noiembrie 2018, încheierea nr. 2ra-919/18 din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, Direcția generala economie, comerț şi turism a Consiliului municipal Chişinău a perfectat un proiect de decizie în baza căruia urma sa fie transmise în locațiune încăperile din municipiul Chișinău, strada ********** *****, *****. Proiectul de decizie a Consiliului municipal Chișinău a fost transmis către comisiile de profil şi a fost avizat pozitiv la data de 01 noiembrie 2021, de către Comisia pentru buget, economie, finanțe, patrimoniu public local şi agricultură. În ordinea de zi a şedinței extraordinare a Consiliului mun. Chișinău din 18 noiembrie 2021, proiectul de decizie a fost inclus sub nr. 13. În timpul examinării proiectului cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. ***** *****, ***** (*****) intimatei Elena Sclifos, s-a constatat că în Registrul Bunurilor Imobile al Instituției Publice ASP, Departamentul Cadastru, încăperile din str. ***** ***** ***** (*****), sunt înregistrate după Dediu Adrian, ceea ce face imposibilă adoptarea deciziei asupra unor încăperi care constituie proprietate privată. În consecință nu s-a aprobat proiectul în cauză şi proiectul a fost transmis pentru reexaminare. Deși Primăria şi Consiliul Municipal Chișinău au acționat cu diligență şi au perfectat proiectul de decizie - Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. ***** *****, ***** (*****) dnei Elena Sclifos, nu i se poate imputa neexecutarea hotărârii instanței, deoarece în hotărârile instanțelor indicate supra, nu este reflectată obligarea ASP, Departamentul Cadastru, de a face rectificări prin radierea dreptului de proprietate a lui Dediu Adrian.
21. Menționează apelanta că autoritatea publică locală a depus la data de 27 martie 2024 o cerere către Agenția Geodezie Cartografie şi Cadastru, privind înregistrarea hotărârilor de judecată definitive şi irevocabile, asupra imobilului din str. *****, cu aducerea părților la poziția inițială, însă aceasta a fost respinsă pe motiv că nu este indicat în hotărâre despre

obligarea ASP de a rectifica registrul. Despre refuzul Agenției Geodezie Cartografie şi Cadastru de a înregistra hotărârile de judecată sus menționate, a fost informată intimata Sclifos Elena. Astfel, Primăria mun. Chişinău și Consiliul municipal Chişinău din motive întemeiate, nu pot executa hotărârile judecătorești irevocabile.

22. Susține apelanta că din materialele dosarului, comportamentul părților implicate în prezenta dispută, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, la caz nu a fost încălcat termenul la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.
23. Remarcă apelanta cu referire la comportamentul părților, că Consiliul şi Primăria municipiului Chişinău nu a reflectat pasivitate la executarea hotărârii judecătorești irevocabile şi doar a constatat imposibilitatea adoptării deciziei Consiliului mun. Chişinău din motivele întemeiate, invocate supra. Toate răspunsurile acordate de Consiliul şi Primăria municipiului Chişinău la petițiile înaintate de Sclifos Elena sunt absolut legale şi întemeiate, sau acestea nu au fot contestate de către reclamantă. În consecință, nu pot fi reținute alegațiile reclamantei reflectate în cererea de chemare în judecată precum că Primăria municipiului Chișinău şi Consiliul mun. Chişinău au manifestat un comportament pasiv. Or, reieșind din cele expuse, nu se constată încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nominalizate, deoarece o tergiversarea a executării hotărârii nu a avut loc din partea debitorului Primăria municipiului Chișinău şi Consiliul mun. Chişinău, iar în condițiile în care o tergiversare nu a avut loc, devin drept nejustificate şi solicitările reclamantei formulate în acțiune cu referire la repararea prejudiciului moral şi material. Respectiv, ținând cont de faptul că, la caz nu s-a constatat încălcarea dreptului reclamantei la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța urma să respingă cererea de chemare în judecată, însă în motivarea hotărârii instanța de fond a ignorat totalmente argumentele şi probele aduse de Primarul General al mun. Chişinău şi s-a axat doar pe argumentele intimatei.
24. *În motivarea apelului apelantul Ministerul Justiției al RM a indicat că* hotărârea contestată nu corespunde tuturor normelor de drept, nu este una clară şi înţeleasă, nu răspunde în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate, or principiul procesului echitabil reclamă ca hotărârea trebuie să fie motivată, astfel încât justiţiabilul să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluţie, lipsa motivării unei decizii judiciare punând în pericol dreptul la un proces echitabil.
25. Cu referire la Jurisprudența CEDO și prevederile Legii nr. 87/21.04.2011, consideră că instanţa de fond, nu a demonstrat în mod logic deplina concordanţă dintre soluţia din cauza respectivă și realitate, a interpretat eronat normele de drept material ce ţin de constatarea încălcării şi acordării de beneficii pecuniare Elenei Sclifos. Or, suma hotărâtă a fi încasată de la Bugetul de Stat, de judecătorul fondului, de 70 000 lei, raportat speţei nu a fost probată de probe pertinente, concludente şi verosimile. Se mai subliniază, că judecătorul fondului, a ignorat în totalitate, poziţia reprezentantului Ministerului Justiţiei şi intervenientului accesoriu, că în speţă nu sunt întrunite condiţiile din normele de drept aplicabile cazului, solicitările reclamantului fiind declarative şi lipsite de suport probant.
26. În susținerea poziției relevă că instanţa de fond a apreciat arbitrar mijloacele de probă şi poziţia participanţilor şi nu a luat în considerare aspectele ce duceau nemijlocit la respingerea acţiunii ca neîntemeiate:

- Elena Sclifos deţine hotărîri judecătorești irevocabile prin care i s-a recunoscut dreptul prioritar la încheierea Contractului de locaţiune a încăperilor din strada ********** *****, *****, municipiul Chişinau;

- în baza Legii nr. 87/2011 Elena Sclifos anterior, în anul 2017 a mai primit de la bugetul de stat compensaţie morală de 50 000 lei, hotărîrea dată a fost executată;
- prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chişinau din 31.03.2015, a fost admisă acţiunea înaintată de Consiliul mun. Chişinau, s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a spațiilor nelocative cu suprafaţa de 52,5 m.p. din str. ***** cu nr. cadastral ***** încheiat între Lica Oxana si Dediu Adrian cu nr. 7/6436, s-a dispus aducerea părților la poziţia iniţială prin obligarea Oxanei Lica să restituie lui Dediu Adrian suma achitată conform contractului, s-a dispus evacuarea lui Dediu Adrian şi a membrilor familiei acestuia din spaţiile nelocative cu suprafaţa de 52,5 m.p. din str. Şciusev 53 cu radierea drepturilor efectuate in RBI în favoarea BC „Banca Comercială Romană" SA conform contractului de ipotecă nr. 27423 din 16.07.2010 şi a acordului adiţional nr. 34321 din 20.06.2011. Concomitent, s-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de Dediu Adrian, prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 14.12.2017 s-a respins apelul declarat de Dediu Adrian şi s-a menţinut hotărârea din 31 martie 2015, iar prin încheierea irevocabilă a CSJ din 25.07.2018 recursul depus de Dediu Adrian reprezentat de avocatul A. Saava, s-a declarat inadmisibil;
- Direcţia generala economie, comerţ si turism a Consiliului municipal Chişinău a perfectat un proiect de Decizie în baza căruia urma sa fie transmise in locaţiune încăperile din mun. Chişinău, strada *****, *****;
- proiectul de Decizie a CMC a fost transmis către comisiile de profil şi a fost avizat pozitiv la data de 01.11.2021, de către Comisia pentru buget, economie, finanţe, patrimoniu public local şi agricultură, în ordinea de zi a şedinţei extraordinare a CMC din 18.11.2021 proiectul de Decizie a fost inclus sub nr. 13;
- în timpul examinării proiectului cu privire la darea în locaţiune a unor încăperi dnei Elena Sclifos, s-a constatat că în RBI al ASP, Departamentul Cadastru, încăperile din str. ***** ***** ***** (*****) sunt înregistrate după Dediu Adrian, ceea ce face imposibilă adoptarea deciziei asupra unor încăperi care constituie proprietate privată, în consecinţă nu s-a aprobat proiectul în cauza şi proiectul a fost transmis pentru reexaminare;
- Primăria şi CMC au acţionat cu diligenţă şi au perfectat proiectul de Decizie - Cu privire la darea în locaţiune a unor încăperi dnei Elena Sclifos şi nu i se poate imputa neexecutarea hotărîrii, deoarece în hotărîrile instanţelor indicate supra, nu este reflectată obligarea ASP, Departamentul Cadastru, de a face rectificări prin radierea dreptului de proprietate a lui Dediu Adrian;
- autoritatea publică locală a depus la data de 27.03.2024 o cerere către Agenţia Geodezie Cartografie şi Cadastru, privind înregistrarea hotărîrilor de judecată definitive şi irevocabile, asupra imobilului din str. *****, cu aducerea părţilor la poziţia iniţială, însă aceasta a fost respinsă pe motiv ca nu este indicat în hotărîre despre obligarea ASP de a rectifica registrul;
- despre refuzul Agenţiei Geodezie de a înregistra hotărîrile de judecată a fost informată dna Sclifos Elena. Primăria mun. Chișinau şi CMC din motive întemeiate, nu pot executa hotărîrile judecătoreşti irevocabile;
- din materialele dosarului, comportamentul părţilor implicate în prezenta dispută în coraport cu legislaţia în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, la caz nu a fost încălcat termenul la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti;
- Consiliul şi Primăria mun. Chişinău nu au reflectat pasivitate la executare ci doar au constatat imposibilitatea adoptării deciziei din motive întemeiate, invocate supra;
- toate răspunsurile acordate de Consiliu şi Primăria mun. Chişinău la petiţiile Elenei Sclifos sunt absolut legale şi întemeiate, acestea nu au fost contestate;

- o tergiversare a executării hotărîrii nu a avut loc din partea debitorului, respectiv în condiţiile în care o tergiversare nu a avut loc, devin drept nejustificate şi solicitările Elenei Sclifos;
- din circumstanţele obiectiv motivate, volumul probatoriu, şi poziţiei autorităţii responsabile de executare, nu rezultă, cu certitudine vina exclusivă a Primăriei mun. Chişinău şi Consiliului, și nici a Statului în încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, în sensul art. 2 al Legii nr. 87/2011;
- în prezenta cauză, consideră problema „serioasă si obiectivă” constă în aflarea în RBI al ASP, Departamentul Cadastru, încăperea din str. ***** *****. ***** (*****) înregistrată după Dediu Adrian, ceea ce face imposibilă adoptarea deciziei asupra unor încăperi care constituie proprietate privată, în consecinţă nu poate fi aprobat proiectul în cauza şi proiectul se transmite pentru reexaminare.

Prin urmare, consideră că cererea de chemare în judecată urma a fi respinsă.

27. Or, consideră că recunoaşterea dreptului prioritar la încheierea Contractului de locaţiune a încăperilor din strada **********, ***** *****, municipiul Chişinău şi impedimentele obiectiv întâlnite în calea executării, de către Consiliul şi Primăria mun. Chişinău, nu dezvoltă vinovăţia Statului în răspunderea pecuniară de 70 000 lei.
28. Calificativul dat de prima instanţă că APL nu a întreprins nici o măsură sau acţiuni concrete şi nici prin intermediul unei solicitări de a fi efectuată rectificarea în Registrul Bunurilor Imobile, îl apreciază iluzoriu şi abstract, iar efectul de durată a depins de circumstanţe obiective şi serioase. Solicită a fi puse toate circumstanţele, argumentele participanţilor şi probele din dosar la baza casării hotărîrii şi netemeiniciei cererii.
29. La aspectul de miză pentru reclamant, consideră cert că se urmăreşte un interes material (pecuniar), un venit nejustificat, îmbogăţirea fără justă cauză din bugetul de stat a daunei morale pentru neexecutare. Anterior, Dna Sclifos Elena a mai obţinut în baza Legii nr. 87 suma de 50 000 lei şi această cerere este una repetată, cu sume excesive, pentru o perioadă nouă.
30. Mai relevă faptul că la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti, instanţa de judecată poate_decide că simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral.
31. Prima instanță a indicat succint legislația în vigoare fără explicarea aplicării unor norme şi neaplicarea altora, invocate ca temei legal al cererii, respectiv, hotărârea în cauză, nu poate fi apreciată ca o hotărâre motivată, având diverse lacune.
32. Consideră că referitor la pretenţiile care au fost respinse ca neîntemeiate, instanţa de judecată just a apreciat, în restul cererii, netemeinicia prin efectul Legii nr. 87.
33. În termenul stabilit de instanța de apel, nu a parvenit *referință la cererile de apel*.
34. În ședința instanței de apel, părțile și participanții la proces nu s-au prezentat, fiind citați legal la adresele electronice comunicate instanței (f. d. 139).

În conformitate cu art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Reieșind din prevederile citate, Completul judiciar a dispus examinarea apelului în lipsa participanților care nu s-au prezentat, fiind citați legal.

Aprecierea instanței de apel.

35. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelurile declarate ca fiind neîntemeiate și care urmează a fi respinse, din următoarele considerente.
36. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, *instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alți participanți la proces".*
37. Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.*
38. Completul de judecată reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).
39. Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
40. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.*
41. Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă*, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*
42. În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*
43. Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru, ținând cont că obiect al prezentului apel, așa cum rezultă din instrumentul respectiv de atac, reprezintă dezacordul parțial al apelanților cu hotărârea primei instanțe, în partea soluției date, contestând soluția în partea admiterii parțiale a acțiunii, astfel va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în limitele devolutive respective.
44. Astfel, cu referire la probatoriul administrat în speță, prima instanță corect a constatat situația de fapt în speță potrivit căreia, prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 30 mai

2007, s-a dispus casarea deciziei Curții de Apel din 01 martie 2007 în partea refuzului de a admite cerințele din acțiune privitor la anularea deciziei Primăriei municipiului Chișinău nr. 24/14-6 din 24 octombrie 2002, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte, prin care, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a Elenei Sclifos împotriva Primăriei mun. Chișinău, Agenției de Privatizare, Galinei Anecanova, SRL „Anegal-Exim", Vladimir Ciugai și Oxanei Lica cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral. S-a anulat decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 24/14-6 din 24 octombrie 2002 „Cu privire la darea în arendă a unor încăperi din str. ***** ***** ***** (subsol cu geamuri) Societății cu Răspundere Limitată „Anegal-Exim", s-a anulat contractul de arendă nr. 3/02/058 din 27 noiembrie 2002 și actul de predare-primire a încăperilor nelocuibile din str. ***** ***** *****, *****, mun. Chișinău, încheiate la 27 noiembrie 2002 între Primăria mun. Chișinău și Societatea cu Răspundere Limitată „Anegal-Exim", s-au recunoscut nule contractele de vânzare-cumpărare a imobilului din str. ***** ***** *****, *****, mun. Chișinău: din 16 iulie 2003 încheiat între Departamentul Privatizării Guvernului Republicii Moldova și Societatea cu Răspundere Limitată „Anegal-Exim", contractul din 15 octombrie 2003 încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Anegal-Exim" și Vladimir Ciugai, contractul din 27 mai 2004 încheiat între Vladimir Ciugai și Galina Anecanova și contractul din 11 august 2004 încheiat între Galina Anecanova și Oxana Lica. *S-a recunoscut dreptul prioritar al Elenei Sclifos la încheierea contractului de locațiune a încăperilor din str. ***** ***** *****, *****, mun. Chișinău* (f. d. 5-8).

45. Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sect. Centru din *3 mai 2017*, s-a constatat ca fiind încălcat dreptul Elenei Sclifos la executarea în termen rezonabil a Deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007. S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul Elenei Sclifos suma de 50 000 (cincizeci mi) lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat pentru încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a Deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007, începând cu data de *12 mai 2009* și până la adoptarea hotărârii date (f.d.9-11).
46. În cadrul hotărîrii nominalizate s-a constatat <u>*cu valoare de lucru judecat în sensul art. 123 al. (2) Cod de procedură civilă*</u>, că la 01 decembrie 2007, reclamanta s-a adresat Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, în vederea solicitării titlului executoriu pe cauza civilă enunțată. La data de 17 aprilie 2008 reclamanta a depus în adresa Ct.E.D.O., cererea prin care a invocat încălcarea drepturilor sale garantate de art. 3, art. 6 paragraf 1 din C.E.D.O., și art. 1 al Protocolului nr. 1 la C.E.D.O., art. 14 din C.E.D.O., combinat cu alt. 1 al Protocolului nr. 1 la C.E.D.O., ca urmare a neexecutării deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007. De asemenea, s-a constatat că, la 18 martie 2009 Ct.E.D.O., a primit de la Guvern declarația prin care s-a convenit faptul că, Guvernul Republicii Moldova este de acord să plătească Elenei Sclifos suma de 1465 euro cu titlu de compensare a prejudiciului moral și material, suma de 500 euro cu titlu de cheltuieli și costuri în vederea reglementării amiabile a cauzei. De asemenea, s-a convenit că plata va constitui soluționarea definitivă a cauzei, reclamantul declarând că pretențiile sale au fost satisfăcute și își va retrage cererea nr.22235/08 Sclifos vs. Moldova, depusă la Ct.E.D.O., la data de 17 noiembrie 2008. Reclamantul a declarat că, nu va mai avea alte pretenții de ordin material, moral sau de altă natură și că, părțile vor informa despre existența acestui acord. Astfel, la data de 30 martie 2009, Curtea a primit aceeași declarație semnată de reprezentantul reclamantului, precum și o scrisoare semnată de către reclamant prin care solicită confirmarea acordului și scoaterea cererii de pe rolul.
47. Prin urmare, cu autoritate de lucru judecat, prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul

Centru din 3 mai 2017, s-a constatat că, prin Decizia din 12 mai 2009 Ct.E.DO., a luat act de nota despre reglementare amiabilă la care au ajuns părțile, a constat că reglementarea se bazează pe respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și a protocoalelor sale, pe care motiv a scos cererea de pe rol. Conform hotărârii citate, s-a mai constatat că, prin scrisoarea Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău din 02 noiembrie 2009, ultima a informat-o pe Sclifos Elena, că în vederea executării deciziei irevocabile a Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007, a fost perfectat proiectul de decizie „Cu Plivire la darea în locațiune a unor încăperi din str. ***** ***** *****, (subsol) dnei Sclifos Elena" (f. d. 9-11).

48. În condițiile în care, din momentul emiterii Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sect. Centru din 3 mai 2017 prin care deja s-a constatat ca fiind încălcat dreptul Elenei Sclifos la executarea în termen rezonabil a Deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 și s-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul intimatei Elenei Sclifos, suma de 50 000 (cincizeci mi) lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat pentru încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a Deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007, începând cu 12 mai 2009 și până la adoptarea acelei hotărâri, iar Decizia Cursii Supreme de Justiție, nu a fost executată nici pînă la data depunerii prezentei acțiuni, reclamanta a înaintat prezenta acțiune instanța de judecată, prin care solicită, constatarea încălcării dreptului la executarea deciziei în termen rezonabil, cu încasarea prejudiciului moral, pentru perioada 3 mai 2017 până la data depunerii acțiunii în instanța de judecată.
49. Conform Raportului cu privire la modul de respectare a termenului rezonabil de executare a Deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 în cazul Elenei Sclifos, întocmit de Consiliului municipal Chișinău (f. d. 25-30), pentru a fi executată hotărârea irevocabilă din 30 mai 2007, Consiliul mun. Chișinău a înaintat în instanța de judecată la data de 15 august 2011 o cerere de chemare în judecată cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a spațiilor nelocative cu suprafața de 52,2 m.p., din str. ***** *****; mun. Chișinău cu nr. cadastral *****., cu obligarea pârâților de a restitui lui Dediu Adrian suma achitata, evacuarea lui Dediu Adrian și a membrilor familiei din spațiile nominalizate cu radierea grevării drepturilor efectuate în Registrul Bunurilor Imobile la Oficiul Cadastral în favoarea Băncii Comerciale Române. Concomitent cu înaintarea acțiunii în judecata, Consiliul mun. Chișinău a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, motivând că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii fața de pârât poate duce la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești de încasare datoriei existente, iar prin Încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 august 2011, s-a dispus luarea masurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra spațiilor ne locative cu suprafață de 52, 5 m din str. *****, nr. cadastral *****, ce aparține pârâtului.
50. Potrivit raportului enunțat, la 20 iunie 2013, Dediu Adrian s-a adresat cu cerere reconvențională împotriva lui Radu Lica, Oxana Lica, Consiliul mun. Chișinău, intervenienți accesorii notarul public Elena Petcu si Elena Sclifos, solicitând recunoașterea calității de dobânditor de buna-credință la procurarea bunului imobil litigios, recunoașterea faptului ca Adrian Dediu a îmbunătățit considerabil valoarea acestui bun, încasarea în mod solidar de la Radu Lica, Oxana Lica, Consiliul mun. Chișinău în beneficiul lui Dediu Adrian a tuturor cheltuielilor de judecata iar la 10 septembrie 2013, Adrian Dediu și-a modificat și concretizat din nou pretențiile din acțiune, solicitând recunoașterea calității de dobânditor de bună credință la procurarea bunului imobil litigios, recunoașterea faptului ca Adrian Dediu a îmbunătățit considerabil valoarea acestui bun si că Adrian Dediu a fost prejudiciat material

ca urmare a anulării contractului de vânzare- cumpărare din 14 iulie 2006, încasarea in mod solidar de la Radu Lica, Oxana Lica, Consiliul mun. Chișinău, Galina Anecanova în beneficiul lui Dediu Adrian a tuturor cheltuielilor de judecată.

51. Prin Hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2015, s-a admis acțiunea înaintata de Consiliul mun. Chișinău; s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a spațiilor nelocative cu suprafața de 52,5 m.p. din str. *****, încheiat între Lica Oxana și Dediu Adrian nr. 7/6436; s-a dispus aducerea părților la poziția inițială prin obligarea Oxanei Lica sa restituie lui Dediu Adrian suma achitata conform Contractului de vânzare-cumpărare a spatiilor nelocative cu suprafața de 52,5 m.p. din str. *****; s-a dispus evacuarea lui Dediu Adrian și a membrilor familiei acestuia din spațiile nelocative enunțate, cu radierea drepturilor efectuate în Registrul bunurilor imobile în favoarea BC „Banca Comercială Română" SA, conform contractului de ipotecă nr. 27423 din 16.07.2010 și a acordului adițional nr. 34321 din 20.06.2011, și s-a respins ca neîntemeiata cererea reconvențională înaintată de Dediu Adrian. Prin Decizia din 14 decembrie 2017 s-a respins apelul declarant de Dediu Adrian s-a menținut Hotărârea nr. 2a-2021/15 din 31 martie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău. Prin Încheierea din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Dediu Adrian reprezentat de avocatul ***** Saava, s-a declarat inadmisibil, încheierea fiind irevocabilă.
52. Se mai relevă că, conform raportului enunțat, Direcția Generala Economie Comerț și Turism a Consiliului municipal Chișinău, a perfectat un proiect de Decizie în baza căruia urma sa fie transmise în locațiune încăperile din municipiul Chișinău, strada ********** *****, *****. (f. d. 30), proiectul de Decizie a Consiliului Municipal Chișinău a fost transmis către comisiile de profil și a fost avizat pozitiv la data de 01.11.2021, de către Comisia pentru buget, economie, finanțe, patrimoniu public local și agricultură, în ordinea de zi a ședinței extraordinare a Consiliului mun. Chișinău din 18.11.2021, proiectul de Decizie fiind inclus sub nr. 13. În timpul examinării proiectului cu privire la darea în locațiune Elenei Sclifos, a unor încăperi din strada ********** *****, *****, s-a constatat că în Registrul Bunurilor Imobile al Instituției Publice ASP, Departamentul Cadastru, încăperile date sunt înregistrate după Dediu Adrian, ceea ce a făcut imposibilă adoptarea deciziei asupra unor încăperi care constituie proprietate privată, iar în consecință, nu s-a aprobat proiectul în cauză și proiectul a fost transmis pentru reexaminare. Notează prin raportul enunțat că, la 27.03.2024, Autoritatea publică locală a depus o cerere către Agenția Geodezie Cartografie și Cadastru, privind înregistrarea hotărârilor de judecată definitive și irevocabile, asupra imobilului din strada ********** *****, *****, cu aducerea părților la poziția inițială, însă aceasta a fost respinsă pe motiv că nu este indicat în hotărâri despre obligarea ASP de a rectifica registrul, refuz despre care a fost informată și reclamanta. Corespunzător, consideră Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău că, este în imposibilitate de a executa Deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007.
53. Articolul 2 alin.(1)-(4) și (6), (7) din Legea 87/2011 statuează: „(1) Orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege şi de legislația procesuală civilă. (2) Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu

pot fi imputate exclusiv 9 persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant). (3) Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei *sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de vinovăția* instanței de judecată, a organului de urmărire penală, *a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare.* (4) Prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o autoritate căreia statul i-a delegat atribuții de autoritate publică prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară de către stat. Reparația prejudiciului se face de la bugetul de stat. (6) Mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanţa de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată şi a autorităților relevante, de durata încălcării şi de importanța procesului pentru reclamant. (7) Organul care reprezintă statul în instanță de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției."

54. Articolul 3 alin.(2) din Legea nr.87/2011 prevede: „(2) În cauzele în care se pretinde încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, cererea de chemare în judecată poate fi depusă în cadrul examinării cauzei în fond sau în decursul a 6 luni de la intrarea în vigoare a ordonanței procurorului de încetare a urmăririi penale sau de scoatere de sub urmărire penală ori a actului judecătoresc de dispoziție."
55. Potrivit art. 4 alin.(1)-(3) din Legea nr.87/2011: „(1) *Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției*, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului. (2) Instanţa de judecată care examinează în fond cauza, organul de urmărire penală, autoritatea implicată în proces sau, după caz, executorul judecătoresc ori autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești prezintă Ministerului Justiției un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil şi, după caz, dosarul sau o copie de pe dosar. (3) Raportul privind modul de respectare a termenului rezonabil se prezintă în scris şi va conține: numele şi prenumele judecătorului, ale reprezentantului autorității implicate în proces, ale executorului judecătoresc sau ale reprezentantului autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești; date despre acțiunile procesuale întreprinse, termenele de realizare şi motivarea acestora; date despre acțiunile procesuale întreprinse în vederea accelerării procedurii de judecare, după caz; alte date relevante privind respectarea termenului rezonabil."
56. Articolul 5 alin.(1)-(2) din Legea nr.87/2011 statuează: „(1) În urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanţa de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum şi a costurilor şi a cheltuielilor de judecată. (2) La constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanţa de judecată poate decide că simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral."

57. Conform articolului 2036 alin.(1)-(3) din Codul civil: „(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, *precum şi în alte cazuri prevăzute de lege,* instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. (3) *Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului*, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunității *şi în alte cazuri prevăzute de lege*."
58. Potrivit articolului 2037 alin. (3) din Codul civil: „(3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului."
59. Pornind de la situația de fapt reținută, raportată la prevederile de drept aplicabile și practica relevantă Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curţii de Apel Centru apreciază ca fiind corectă soluția primei instanțe cu privire la admiterea parțială a acțiunii, cu constatarea încălcării dreptului Elenei Sclifos la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 și încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Elenei Sclifos suma de 70 000 (șaptezeci) mii lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat pentru *încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007, începând cu 04 mai 2017 până la 12 iulie 2024.*
60. Or, justificat a stabilit prima instanță că în speță se constată o neexecutare continuă, deoarece în mod obiectiv, la momentul examinării prezentei cauze, Decizia Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 rămâne a fi neexecutată, iar termenul nerezonabil se va aprecia doar de la data nașterii obligației de executare și până la ziua adoptării hotărârii cu privire la o eventuală constatare a violării/neviolării dreptului declarat de art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.
61. Concomitent, prin Decizia din 30 iunie 2009 Ct.E.D.O., a constatat că, suma de 1465 euro achitată reclamantei pentru neexecutarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 pentru o *perioadă de 2 ani și 1 luni* reprezintă o compensație bănească conformă drepturilor omului garantate prin Convenție și a protocoalelor sale, astfel, se impune analizei de temeinicie și legalitate a pretențiilor înaintate sub aspect de neexecutare a actului judecătoresc irevocabil începând cu data de 04 mai 2017 deoarece, deja a fost emisă și o hotărâre judecătorească, prin care, s-a constatat ca fiind încălcat dreptul reclamantei la executarea în termen rezonabil a Deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007, pentru perioada 12 mai 2009 și până la 03 mai 2017, întîrziere pentru care Statul a achitat suma de 50 000 lei.
62. Astfel, cu certitudine au fost achitate intimatei deja pe două segmente temporale, sume bănești ca prejudiciu moral pentru neexecutarea deciziei irevocabile nominalizate, *iar încălcarea obligaţiei de executare are un caracter continuu*.
63. Pornind de la explicațiile din Raportul referitor la neexecutarea deciziei irevocabile enunțate, în care este expusă succesivitatea acțiunilor de executare întreprinse, unde cauza neexecutării în final a fost explicată prin aflarea în RBI al ASP, Departamentul Cadastru, a încăperii din str. ***** *****. ***** (*****) înregistrată după Dediu Adrian, ceea ce face

imposibilă adoptarea deciziei asupra unor încăperi care constituie proprietate privată, în consecinţă nu poate fi aprobat proiectul în cauza şi proiectul se transmite pentru reexaminare, *prima instanță corect a concluzionat că* APL a depus o cerere către Agenția Geodezie Cartografie și Cadastru, privind înregistrarea hotărârilor de judecată definitive și irevocabile, asupra imobilului din str. *****, cu aducerea părților la poziția inițială, însă aceasta a fost respinsă din motiv că nu este indicat în hotărâri despre obligarea ASP de a rectifica registrul, context în care justificat s-a reținut de prima instanță că motivul invocat de neexecutare este unul neîntemeiat, în condițiile în care, APL responsabilă de executarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007, nu a întreprins acțiuni concrete în vederea executării documentului executoriu, nemijlocit nici prin intermediul unei solicitări de a fi efectuată rectificarea în Registrul Bunurilor Imobile, conform prevederilor Codului Civil.

64. În apelurile depuse nu a fost combătută această concluzie a primei instanțe, nefiind explicat plauzibil neîntreprinderea acțiunii la care s-a referit instanța, or argumentul din apel, precum că concluzia dată este iluzorie şi abstract, deoarece efectul de durată a depins de circumstanţe obiective şi serioase – nu poate fi reținut, inclusiv din considerentul obligației obiective de a executa o hotărîre irevocabilă, neexecutare cu caracter continuu.
65. Pe de altă parte, argumentele din apeluri, se bazează în esență pe succesiunea acțiunilor invocate în cadrul Raportului motivat ce ține de neexecutarea hotărîrii, însă în acest raport sunt expuse acțiunile succesive care au fost efectuate, fără a se explica extinderea temporală a acestor acțiuni, lipsa unei finalități a executării unei hotărîri irevocabile, inclusiv în contextul reținut justificat reținut de prima instanță de neadresare cu o acțiune de rectificare a RBI.
66. Mai mult, contrar argumentelor apelanților de lipsă a culpei în executare, chiar și dacă nu ar exista această culpă, responsabilitatea Statului intervine în aceste cazuri prin efectul legii, deoarece conform art. 2 alin. (3) din Legea 87/2011 prejudiciul cauzat prin încălcarea *la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se repară indiferent de vinovăţia organului responsabil de executarea hotărârilor judecătoreşti sau a instituţiei de stat debitoare.* Prevederile citate se coroborează cu cele din art. 2036 al (3) Cod civil.
67. Relevantă în acest sens este și Hotărîrea CEDO din 29 noiembrie 2005 în cauza Immobiliare Saffi versus Italia, unde s-a statuat că lipsa bunurilor la debitor nu poate fi invocată ca scuză de către o autoritate de stat pentru neexecutarea unei hotărâri irevocabile, mai mult, întîrzierea în executare nu poate fi de așa natură încât să prejudicieze esența dreptului protejat conform art. 6 paragraful 1 al Convenției.
68. În cauza Josan contra Moldovei (cererea nr. 37431/02, din 21 martie 2006), Curtea reaminteşte că o întârziere în executarea unei hotărâri judecătoreşti poate fi justificată în anumite circumstanţe (a se vedea Burdov v. Russia, nr. 59498/00, § 35, ECHR 2002-III). Curtea trebuie să examineze dacă durata procedurilor de executare, în care reclamantul a fost parte, a depăşit cerinţa „termenului rezonabil" garantată în articolul 6 § 1 (a se vedea mutatis mutandis hotărârile Di Pede v. Italy şi Zappia v. Italy din 26 septembrie 1996, Reports of Judgments and Decisions 1996-IV, §§ 20-24 şi, respectiv, 16-20). În acest sens, Curtea reaminteşte că rezonabilitatea duratei procedurilor trebuie evaluată în lumina circumstanţelor cauzei, cu referire la criteriile stabilite în jurisprudenţa sa, în special, complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului şi al autorităţilor care examinează cauza (a se vedea, ca una recentă, hotărârea Kormacheva v. Russia, nr. 53084/99, § 51, 29 ianuarie 2004) (§ 18).

69. Or, art. 6 § 1 protejează punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii (și nepunerea în aplicare a hotărârilor care pot fi supuse controlului celor mai înalte instanțe (Ouzounis și alții împotriva Greciei, pct. 21).
70. Astfel, dreptul la executarea deciziilor judiciare definitive și cu caracter obligatoriu, indiferent de tipul jurisdicției, face parte integrantă din „dreptul la o instanță". În caz contrar, garanțiile art. 6 § 1 din Convenție ar fi lipsite de orice efect util.
71. Suplimentar, executarea hotărârii trebuie să fie completă, perfectă și nu parțială (Matheus împotriva Franței, pct. 58; Sabin Popescu împotriva României, pct. 68-76).
72. Contrar argumentelor invocate de apelanți de ținde acțiunile întreprinse de executare și dezacordul cu mărimea prejudiciului moral încasat, se ține că, în mod normal, perioada care urmează a fi luată în consideraţie de neexecutare a unei hotărîri judecătoreşti, va începe, potrivit legislaţiei Republicii Moldova, la data la care reclamantul a solicitat oficial executarea hotărârii judecătoreşti pronunţate în favoarea sa, fapt determinat din practica constantă a CtEDO.
73. La caz, instanța notează că: reieșind din criteriile de apreciere a termenului rezonabil de executare, consfințite de practica CtEDO, rezultă că: complexitatea cauzei – rezultă din invocarea încălcări dreptului de executare în termen rezonabil a documentului executoriu nr. 3r-860/07 încă din 30 mai 2007; comportamentul părților responsabile – potrivit raportului prezentat de autoritatea publică locală, rezultă conduita acesteia ca fiind una parțial insuficientă raportat legislației în vigoare și care relevă indici privind lipsa de diligență, or autoritatea publică, limitându-se la răspunsul oferit de Agenția Geodezie Cartografie și Cadastru aferent solicitării privind înregistrarea hotărârilor de judecată definitive și irevocabile, asupra imobilului din str. *****, cu aducerea părților la poziția inițială, prin care a fost respinsă cererea pe motiv că nu este indicat în hotărârile judecătorești despre obligarea ASP de a rectifica registrul, nu a formulat o acțiune de rectificare și nu a explicat și combătut acest aspect reținut de prima instanță; miza (interesul) pentru reclamantă – executarea documentului executoriu, reclamanta fiind la o vârstă înaintată de 88 ani (în total, hotărârea fiind neexecutată peste 17 ani, la caz, obiectul acțiunii vizând segmentul temporal: 4 mai 2017 – 12 iulie 2024).
74. Atunci când se acordă o sumă de bani cu titlu de prejudiciu moral, CtEDO ia în considerație inclusiv perioada pe parcursul căreia hotărârea nu a fost executată (Țîmbal, § 34). Astfel, Completul de judecată apreciază ca fiind corectă concluzia primei instanțe că, deși Decizia Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată (12 iulie 2024 zi până la care a solicitat reclamanta a fi calculată perioada de neexecutare), nu a fost executată până la moment, totuși la 03 mai 2017, reclamanta a avut câștig de cauză prin care a fost constatat lezat dreptul reclamantei la executarea în termen rezonabil a Decizia Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2007 începând cu 12 mai 2009 și până la 03 mai 2017. Corespunzător, având în vedere că prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău sect. Centru din 3 mai 2017, s-a constat încălcarea dreptului reclamantei Sclifos Elena la executarea în termen rezonabil a Deciziei Curții Supreme de Justiție pentru perioada de până la data pronunțării hotărârii judecătorești și s-a reparat prejudiciu moral în mărime de 50 000 lei, perioada de referință care urmează a fi luată în considerație în speță este de la 4 mai 2017 – 12 iulie 2024, ce constituie aproximativ 7 ani și 2 luni.
75. Pornind de la aceste argumente de fapt și drept, reieșind din perioada neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, care s-a constatat a fi una continuă, de caracterul obligației de executare, comportamentul autorității însărcinate cu obligația executării,

precum şi miza (interesul) pentru reclamantă, prima instanță corect a conchis că cerința cu privire la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prevăzută de legislația internă, articolul 6 alin. (1) al Convenției și art.1 Protocolul 1 la Convenție nu a fost respectată, împrejurări ce atestă necesitatea constatării acestei încălcări.

76. Concomitent, ținând cont de natura dreptului lezat, de caracterul şi gravitatea suferințelor suportate de către reclamantă, de circumstanțele şi complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanților la procedura de executare, interesul creditoarei, conduita autorităților responsabile de executarea documentului executoriu, precum şi de perioada de timp menționată supra, este justificată și echitabilă soluția dată de prima instanță, de încasare din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției, prejudiciul moral în sumă de 70 000 lei, care este o sumă rezonabilă ce ar aduce o satisfacție echitabilă reclamantei Sclifos Elena şi este una corelativă cu practica judiciară în cazuri similare, inclusiv și cu jurisprudența CtEDO.
77. Or, contrar argumentelor invocate de reprezentantul apelantului Ministerul Justiției, situația de fapt reținută nu permite simpla concluzie de se constata eventual încălcare, fără a se încasa prejudiciul moral, care echitabil a fost determinat de prima instanță, deoarece constatarea violării reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă suficientă doar ca excepţie (Burdov nr. 2 c.Rusiei, 2009, par. 154). Or, în cazul în speță, nu este suficientă constatarea violării dreptului la executare în termen rezonabil, dar este necesar a acorda şi o compensație echitabilă în acest sens.
78. *Astfel, Completul de judecată, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apeluri și, raportându-le la suportul probatoriu, constată că instanța de judecată ierarhic inferioară, justificat, pronunţându-se asupra circumstanțelor de fapt, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia de admitere parțială a cererii.*
79. În aceste condiții, instanța de apel constată că prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procesual incidente, a realizat o apreciere judicioasă a probelor administrate și a motivat concludent soluția de respingere a acțiunii.
80. Prin urmare, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că motivele invocate în apel nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond și nu relevă încălcări de drept sau erori de apreciere care să justifice modificarea ori casarea hotărârii atacate, motive pentru care va respinge cererile de apel declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Primăria mun. Chișinău, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 decembrie 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Sclifos către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului moral.
81. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios administrativ al Curţii de Apel Centru -

D E C I D E :

Se resping cererile de apel declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Primăria mun. Chișinău.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 decembrie 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Sclifos către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului moral.

Decizia este definitivă din momentul emiterii, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului,
judecătorul Dimitriu Serghei

Judecătorii Badan-Melnic Eleonora

Gîrleanu Violeta